

טורי יעקב יוסף
173497

בן גיטל וישראל

נולד ב- ט"ז איר תרפ"ה 10.5.1925

התגייס בפברואר 1948

שרת בגדרה "ברק" (12)

נפלו - י"ג ניסן תש"ח 21.4.1948

בקרוב לכיבוש הקרןтиינה בצמחי.

יעקב יוסף,

בן גיטל וישראל, נולד ביום ט' באדר תרפ"ה (10.5.1925) לכפר שבעון טרנסילבניה, רומניה, למשחת חיט יהודי ברכיה בחמישת שנים ושתי בעוט. הוא סיים בית-ספר יסודי ולמד מלאכה לשאר האחים. בשנות 1940 חזרה החבל להונגריה ובשנת 1944 עם הלייטש הגלמי של הונגריה הובלה כל המשחתה, בטען שאר היהודים, למחנה-ההשמדה אושוויץ. יוסף ואחיו הופרדו מהמשחתה ונלקחו למחנה-עבודה ונטשו בעבודות-פרק וברעב. עם התקדמות הروسים הובלו מערבה, למחנה דאליא, ומשם - לሚידורף. יוסף החל בתיפוס ואחיו טיפול בו במסירות נפש לבלי ילקח לחיסול. זמן מועט לאחר שהחל להבריא שוחרר על-ידי הצבא האמריקני, חזר לפראנו, יצא משם לעריב-הבריחה והוזר לעריב. יוסף העפיל ארעה במרס 1946 לאוניה "תל-חי". הוא נקלט באשדות יעקב והחל מתעריה בחברה ובעבדה.

בחודש פברואר 1948 גיס לג'ודו "נוק" לחטיבת "גולני" והשתתף באבטחת הדריך עמוק-הירון לchia, בפועל-gamol בסביבה, בקרבות בית קשת וניצר א-דין שליד טבריה, ובאחרונה בקרב ליבוש מחנה-החסגר בעצה, שם נפל ביום יג ניסן תש"ח (21.4.1948). הובא למעחת-עלמים בבית-הקרים באשדות יעקב.

דף לזכרו הוקדשו בספר "חלילע" של קיבוץ אשדות יעקב.

הקרב בו נפל יוסף

הפריצה הדאסוניה לעיירה

בלייל יג ניסן (22.4.1948) הוחלט לתקוף את צמתה מטה מרירה אנגלית עדיין שננה במבנה המשטרה. וב吃过 השני, מורה לצמתה, חנה צבא אנגלי. בסיס מלחמתנו היה מנהמיה. כל אנשי המחלקה היו מגויסי תל-אביב, פרט למפקדים היכנות, שהיו מאנשי הסביבה ובמשך חודש ימים אימנו את המגויסים החדשניים: רוב האנשי היו עד אז בורים בהלכות קרב, ולא קל היה בתוקפה קזרה להפוך בניעדר לאנשישתדה.

בערב ה-21.4.48 חופיע אלינו אליו אומסלאן דל. הוא כינס את המפקדים ובישר אותנו על התקפה ועל חלקנו בה. שמחנו על שוכן סוף נכח חלק של ממש בקרב.

קור וחום עברונו, כאשר שקדנו על טרי תפקידה של המחלקה, שהוטל עליה לכבות את הקטע משכונת מנשייה עד לתחנת הרכבת. הרוי לאנשים לא היה כל מושג בליחמה בשטח בני, ולא עוד אלא שוזה להם גם טבילה-ראש ראשונה.

אליהם, שמונה כמפקד המחלקה לפולוה זו (עד מה לא הכרנו), נגע לעבהה בתלהבות וכוביד-ראש. העבודה הייתה רבה; לא נשאר לנו אלא יום ומתהה בלבד. מהשכמת הבוקר החלו האימוניים. אכן, נשאלו בוכרוני המלה והמץ שהושקעו בדבר. האנשי החאמנו, רצו וקבעו בתרגולי הלבבי. פרצו דളות זרקו רימונים לבתים ולאחר הנפץ קפצו פנימה וטאטאו את החדרים בצרות מסתן.

התדרילים נעשו בכפר ערבי עזוב. בחיו דמו במקצת לאחת שכונה בצמת. גם הביבסה לכפר פנימה נעשתה תוך תרגיל התקפה לשם אימון ולא הינו בסוחים כל עיקר. אם שוקן בו אויב ואם לא, יצאנו מזו המקום כשלבות-עשות שלות מגוונות.

לפנות ערב. המחלקה מונה ליצאה. רק עתה נדע לאנשים טקים-הפעולה, התבנית הכללית מוסברת לפי המפה. כל מ"כ מארגן את כיתתו, מחלק את התפקידים ומסבירם. כל איש ידע את המתירה ואת שיטת הפעולה. ואטוביום העמוס יצא באורות כבויים. מצב רוחם של האנשי היה מרום, הם שרו צרף.

לאחד הקיבוצים, — שער הגולן, מקום כינוס הפלוגה, — הופיעו מחלקות ואנשיים מכל עבר. כובעי פלדה לא היו להם, והחוור אף הוא לא התאים. כל אחד הביא עמו את אשר היה לו. בקשיהם ניכרים הצלחות להציג מחסנית נספת לסמן שלו. — היפעל הכל? היבגד קפי' המחסנית ברגע המכريع? — התroxצטו המশבות בקרבי. חולקה תחמושת נוספת, וניתנו פקודות אחרונות. בחדרה-האול הוגש תה חם, וידידיים נפגשו. נזקף אלינו חובש — יהודיה זוסמן זיל. עדין היהת לנו שתה, וכל אחד השורע על השם לננה.

לבסוף נערך מפקד-צ'יאה, הכוח כולם נכוון. השורות הארוכות החלו לוזן ונעלמו בחשאי דרך השער אל תוך האפלה.

כגליים התקדמנו איש אחר רעהו, ללא קול, רק רחש קל נשמע באישת הרוח. הרים נזקף לחזו בכי, וחיכוכם היה מסקב(*) את הרגל.

וְאַנְהָגָה

20.4.48 — הפערכה בטפליה:

— על-בייקייש, השוליות חמורת 2 ק"מ על חלכם שמצפון למושבה כנרת,

מינו אל כפר ווערו לצמתה.

— 3 מלוניות-השא על-בילו טענו מזכרים הוחרמו על ידי אנשי בקרבת עופלה.

— מנג'ול ערבי, על א-ה-ה-וּר לבליל'ה-עלין, טוניה מושביה תערבים;

בכפר חואלמו 22 רוג'ים. ביום ההוא פונט אַל ה-כ-פ-ר ע-ב-ו-ה-ה, השוכן

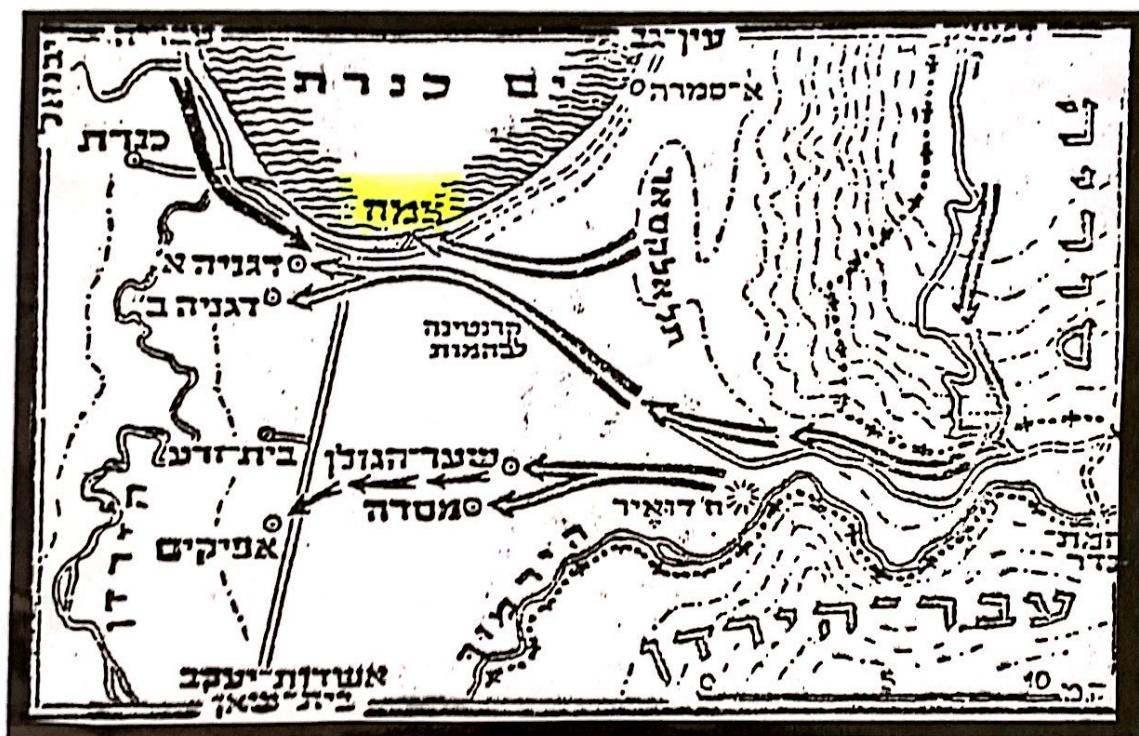
מעל-ה-ה-ה ל-ב-י-ו-ה-ו תושבי שני ה-כ-פ-ר ע-ב-ר ל-ע-פ-ה-ה-ה-ה.

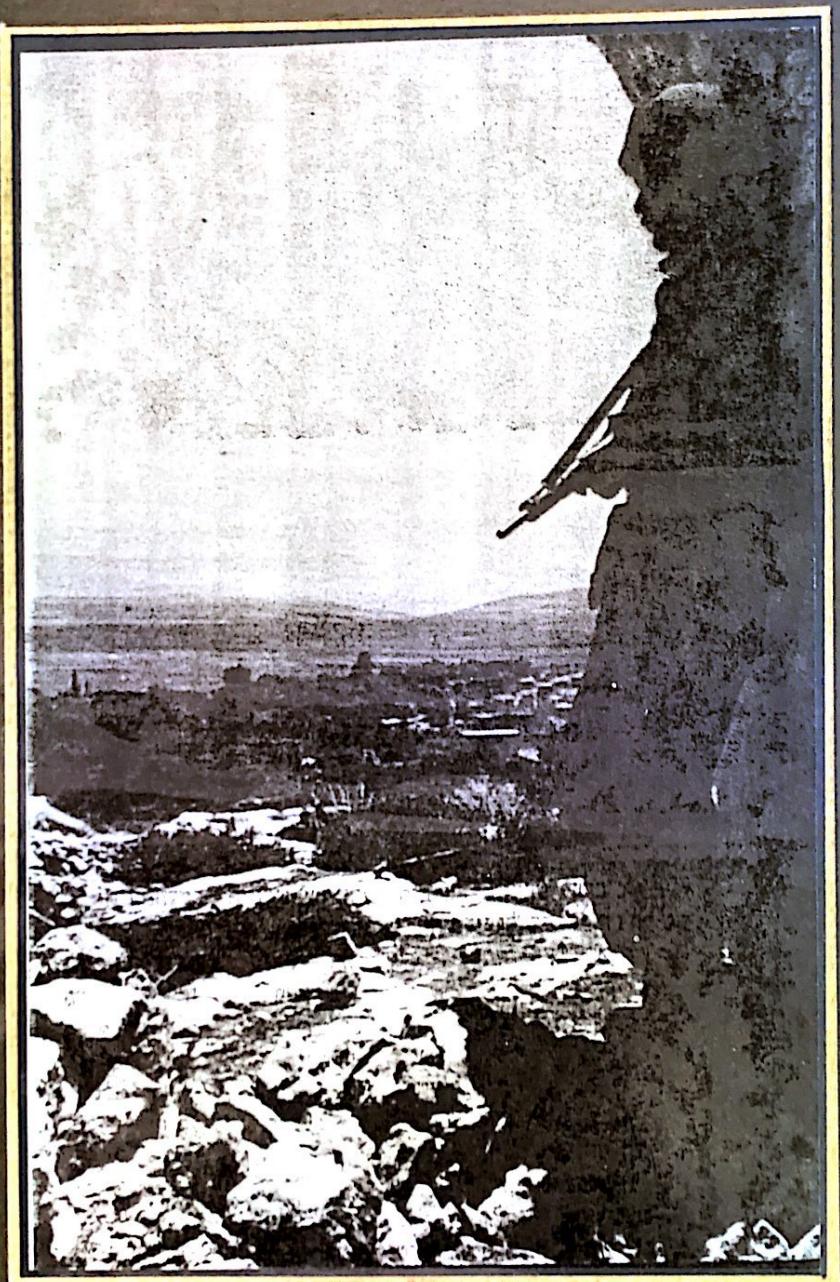
— 23.4. — יהירות «טוק» תקלטו בלילה את אמה מzd'רו. ה-ב-א-ה-ב-ר-יט ה-ח-ו-נ-ה

במישטרת ה-ה-ה ב-ק-ל-ה, ואגלוינו וטוגנו מן ה-כ-פ-ר בא-ב-ו-ה. עם זאת —

ה-ח-ל-ה ח-ג-ו-ע-ה ב-ר-ה-ה ע-ר-ב-ה-ה, בע-ק-ר ש-נ-ה-ם ו-י-ל-ה-ם, ע-ב-ר א-ל-ח-מ-ה.

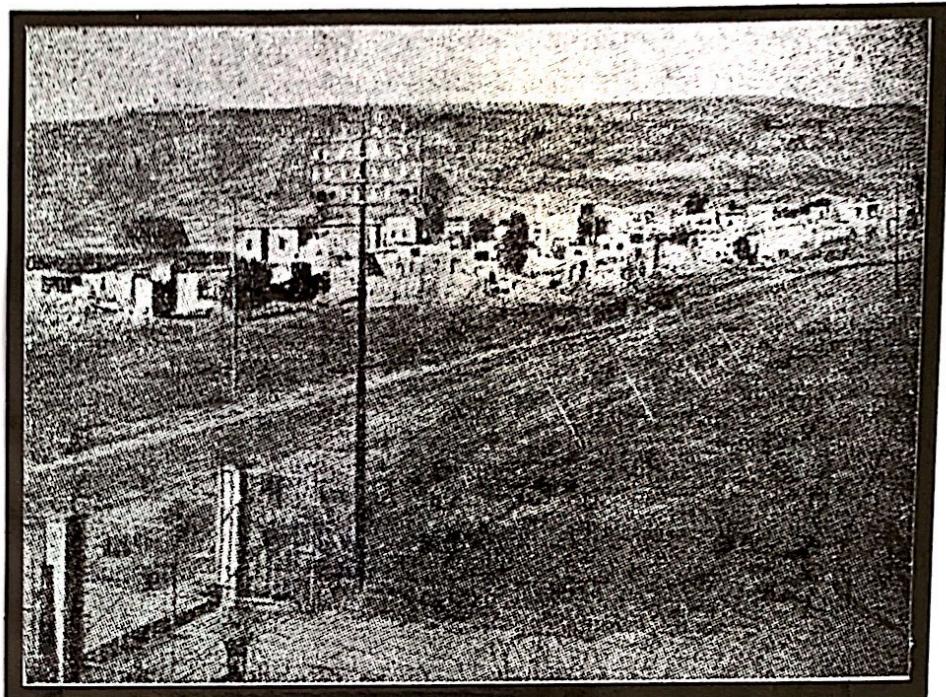
אזר נפילתו

הנִּמְצָא בְּבֵית הַמְּלָכִים בְּבֵית אֶלְעָזָר
בְּבֵית הַמְּלָכִים בְּבֵית אֶלְעָזָר
בְּבֵית הַמְּלָכִים בְּבֵית אֶלְעָזָר
בְּבֵית הַמְּלָכִים בְּבֵית אֶלְעָזָר

צמָח

ממצוד ל钤ונפה

כיבוש טבריה הערבית פותח אפשרויות מגוונות. מדרום מערב מרכז חגורת הרים, נpliant של הרים המדרי הגדיל הזיהום את שאר חכרים וערערה את בטחונם. הגדירה תבוסתני נשחרר בתוכם. כל הכפרים הקטנים שבעמק הירדן ובקרבתו, פרט לצמח, נתפנו מושביהם. צמ' ח' הסטה עדין. ישביה בטחו ברולפים, שיישבו בקרבה, ובתגבורות, שטגי' אליהם מסוריה. מאידך גיסא — קרב יוס' חפינו הברייט, והיה צורך בהבטיח את תפיסת עמדות המפה ולטהר את המרחב הפנימי מכוחות אויבים. קראת ההתקוממות העתודה עם צבאות המדינות השכנות.

התקופה קראשונה על צמתה שנערכה עבר פסגת הרים פשיטה של פלוגה לעוד, שהוציאלה לאלא' את ערבי, צמה' לנוב' את עיררטס אַפְּ בֵּי שִׁתְּלֶגֶשׁ, אלא שהבריטים הושמדו בקופ' זה ונהזאה מכך נאלצו כוחותינו לסתור חזקה באביבו. העירה לא נכבשה.

ערב הפינוי הברייטי, ב-27.4.48, חפסו כוחות של החטיבה את תחנותיהם המשטריה שבמרחבה. אך בשתיים — באלו השוכנות על פתחיו של עמק הירדן — פרצו קרובות. משטרת-צמה נכבשה מידי העربים שאחזרו לתוכה, ומיז' לאחר מכן פונתה כל העירה מלחשייה, ואילו בגשר פחאו כוחות-חלגון בתקופה על חמסק, לאחר שבניין המשטרה נהרס ע"י אחים.

עיר הולדתו של יוסף זיל

היא אוצר היסטורי מהוות את חלקה המערבי והמרכזי של רומניה. בכתביו הרודוטוס מופיע תאור של עם ה"אגאתירסי" שחי במאה ה-5 לפנה"ס בטרנסילבניה. מלכetta דאקיה התקיימה לפחות מתחילת המאה ה-2 לפנה"ס תחת המלך אורולס. מלכetta דאקיה הגיעו לשיא התפשטותה תחת המלך בורביסטה שחי בזמנו של יוליוס קיסר ונחשב למלכה הגדולה ביותר של דאקיה. האוצר שכיוון הוא טרנסילבניה היה המרכז הפוליטי של דאקיה.

**עליהם לארץ עם
אוניות תל-חי ונקלט
בקיבוץ אשדות יעקב**

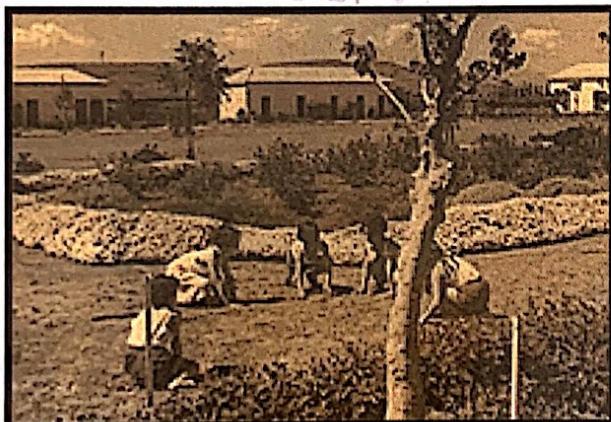

בנחתם על אדמת הארץ, נתקשרו לאזרע ורבות הרים, רוחם ורוחנו.

בנחתם על אדמת הארץ, נתקשרו לאנרכיה והרבה.

בנחתם על אדמת הארץ, נתקשרו לאנרכיה והרבה.

הקיבוץ שבו נקלט ועבד אshedot יעקב

יעקב יוסף ז"ל

פְּנָכִים פְּנָ

פְּנָכִים פְּנָכִים פְּנָ
מְהֵה חַדְקָן פְּנָחָה

פְּרַפְּרַי

כְּנִי צְפָתָה שְׁרָתָה גְּפִיףָה

פְּגַזְעָה תְּחִי

פְּלַכְלָךְ קַלְעָה מְאֵזָה

פְּרַכְפָּה כְּסֹלֶת מְהֵה יְלָזָה

וְיְלָזָה מְגַלְמָה

פְּגָם בָּט הַמְּכִימָה

פְּגָם בָּט הַמְּכִימָה

כְּבָשָׂרָה מְהֵה לְפִיכִים פְּנָ

פְּכָל הַיָּה נְפִיעָה

וְלָה שְׁבָה

פְּמַחְמָרִים בְּלִזְבָּעָה

פְּרַפְּרַי

כְּנִי הַפְּגִיאָה אֲלַחְשָׁרִי נְתֻרְכִּים

פְּגָם בָּט הַמְּכִימָה